

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr.590
din 03.12.2015

Dosar nr.: 27/2015

Petiția nr.: 167/13.01.2015

Petent: S. M.

Reclamat: Ministerul Educației Naționale, în prezent Ministerul Educației și Cercetării Științifice

Obiect: neacordarea sporului de stabilitate personalului nedidactic din instituțiile/unitățile de învățământ

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1.1. S. M.

I. 2. Numele și sediul reclamatului

1.2.1. Ministerul Educației și Cercetării Științifice, Str. General Berthelot nr.28-30, sector 3, municipiul București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul considera discriminatorie neacordarea sporului de stabilitate personalului nedidactic din instituțiile/unitățile de învățământ, acordat personalului didactic și didactic auxiliar conform legii.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate (filele 4-5 din dosar) pentru data de 03.03.2015 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.). Procedura legal îndeplinită.

3.3. La audierea din 03.03.2015 părțile nu s-au prezentat.

3.4. A fost recepționat Punctul de vedere înregistrat în evidențele C.N.C.D. sub nr. 1314/19.02.2015 formulat de petent, precum și Punctul de vedere înregistrat în evidențele C.N.C.D. sub nr. 2033/18.03.2015 formulat de reclamat.

3.5. S-a comunicat petentului Punctul de vedere al reclamatului (filele 11-12 din dosar), fiind solicitate Concluzii scrise. Petentul a depus la dosar Concluzii scrise înregistrate în evidențele C.N.C.D. sub nr. 5067/24.07.2015.

3.6. S-a comunicat reclamatului Punctul de vedere al petentului (fila 10 din dosar), fiind solicitate Concluzii scrise. Reclamatul nu a depus la dosar concluzii scrise.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul, prin adresa înregistrată la C.N.C.D. sub nr.167/13.01.2015 (filele 1-3 din dosar) arată că este angajat în funcția de muncitor calificat cu o vechime la locul de muncă de peste 15 ani, în cadrul Liceului Vocațional de Artă situat în mun.Târgu Mureș, Str. Revoluției nr.97, județul Mureș.

4.1.2. Petentul susține ca fiind act de discriminare prevederea art.35 alin.2 din Contractul Colectiv de Muncă Unic la Nivel de Sector de Activitate în Învățământul Preuniversitar nr.1483/13.11.2014, întrucât personalul didactic și didactic auxiliar cu o vechime efectivă neîntreruptă în învățământ de peste 10 ani beneficiază de un spor de stabilitate de 15% inclus în salariul de bază, iar acest spor nu este prevăzut/acordat și personalului nedidactic, cu o vechime la locul de muncă comparabilă. Pentru acest motiv petentul depune spre soluționare petiția lăsând la aprecierea C.N.C.D. dacă situația prezentată constituie un fapt de discriminare și în cazul admiterii, prin hotărârea ce se va pronunța sa-i fie acordat retroactiv sporul menționat aferent perioadei ultimilor trei ani.

4.1.3. Anterior datei stabilite în vederea audierii, petentul a transmis Punctul de vedere înregistrat în evidențele C.N.C.D. sub nr.1341/19.02.2015 (fila 6 din dosar), în care se reiterează ca fiind discriminatorie prevederea art.35 alin.2 din Contractul Colectiv de Muncă Unic la Nivel de Sector de Activitate Învățământ Preuniversitar nr.1483/13.11.2014.

4.1.4. În urma comunicării Punctului de vedere depus de către reclamat, petentul a formulat concluzii scrise, înregistrate în evidențele C.N.C.D. sub nr.5067/24.07.2015 (fila 12 din dosar), în care apreciază că ambele categorii de personal, atât cel didactic, didactic auxiliar, cât și cel nedidactic, aflându-se în relații contractuale de muncă cu același angajator, trebuie să beneficieze în egală măsură și personalul nedidactic de sporul acordat doar primei categorii de personal enunțată.

4.2. Susținerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul, prin Adresa nr.15429/11.03.2015 – Punct de vedere, înregistrată la C.N.C.D. sub nr.2033/18.03.2015, ulterior momentului audierii (filele 7, 8 și 9 din dosar) arată următoarele:

4.2.2. Reclamatul invocă excepția necompetenței materiale al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și respingerea petiției ca fiind inadmisibilă, susținută de Decizia nr.997/2008 a Curții Constituționale prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a art.20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, considerând că în măsura în care s-ar admite, ca pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de OG nr.137/2000, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, și că prin hotărârile ce le-ar pronunța ar conduce la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege.

4.2.3. În acest sens reclamatul apreciază că petiția este inadmisibilă, pornind de la textele prevăzute în OG nr.137/2000, respectiv că neacordarea sporului de stabilitate și nereținut și neaplicat și personalului nedidactic, prevăzut însă în Contractul Colectiv de Muncă Unic la Nivel de Sector de Activitate Învățământ Preuniversitar nr.1483/13.11.2014, sesizat de către petent nu constituie o discriminare, întrucât nu se reține vreo deosebire, excludere, restricție sau preferință pe baza criteriilor enunțate în art.2 al actului enunțat, ci acest spor este acordat personalului didactic și didactic auxiliar în temeiul Legii nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, iar personalului nedidactic îi sunt aplicabile drepturile salariale prevăzute în Legea nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice – „alte funcții comune din sectorul bugetar”.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul, angajat în funcția de muncitor calificat cu o vechime la locul de muncă de peste 15 ani, în cadrul Liceului Vocațional de Artă situat în mun.Târgu Mureș, Str. Revoluției nr.97, județul Mureș, a solicitat acordarea sporului de stabilitate, acordat personalului didactic și didactic auxiliar prevăzut în Contractul Colectiv de Muncă Unic la Nivel de Sector de Activitate Învățământ Preuniversitar nr.1483/13.11.2014. De asemenea, se mai reține că acest spor este acordat personalului didactic și didactic auxiliar în temeiul Legii nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, iar personalului nedidactic îi sunt aplicabile drepturile salariale prevăzute în Legea nr.284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice – „alte funcții comune din sectorul bugetar”.

5.2. Colegiul director ia act de excepția de necompetență materială invocată de reclamat, conform Deciziei nr.997/2008 a Curții Constituționale prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a art.20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.3. **În drept**, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.3. În speța supusă analizei, în exercitarea competențelor sale, Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.4. Luând act de susținerile petentului, atât prin petiție, cât și prin punctul de vedere formulat, raportat la excepția de necompetență materială, Colegiul director constată că

potențiala faptă de discriminare invocată de petent este *de facto* echivalentă unei probleme de constituționalitate, iar răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece C.N.C.D. își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii și care atrag răspunderea contravențională.

5.5. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.6. Coroborând aspectele deduse soluționării cu jurisprudența sa, Colegiul director conchide că nu analizează modul de stabilire *sui generis*, prin lege, a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane.

5.7. De altfel, Curtea Constituțională, prin **Decizia nr.997 din 07.10.2008**, a admis excepția de neconstituționalitate a art.20 din O.G. nr.137/2000, republicată considerând că, în măsura în care, s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege și chiar aplicarea, prin analogie, a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.8. Curtea Constituțională a reținut prin **Decizia nr.997 din 7 octombrie 2008** următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art. 18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art. 19 alin. (1) lit. c), precum și art. 20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit,

nu trebuie omis nici faptul că art. 2 alin. (3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, a alin. (3) la art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art. 16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși, în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

5.9. Prin urmare, Colegiul director a decis admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. în conformitate cu **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale** raportat la cele semnalate prin petiție, excepție invocată de partea reclamată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în conformitate cu **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale**.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului și Ministerului Educației și Cercetării Științifice.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

LUMINITA GHEORGHIU - Membru

BERTZI THEODORA - Membru

DINCA ILIE - Membru

LAZAR MARIA - Membru

POPA CLAUDIA SORINA - Membru

JURA CRISTIAN - Membru

MANOLE PETRE - membru

Data redactării: 03.12.2015
Tehnoredactată: M.M.
Motivată: L.G.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP